

skriver, at der skal oprettes en sådan ordning, medfører ikke, at den pågældende ordning omfattes af undtagelsesbestemmelsen. Denne begrænsning fremgår af, at undtagelsen vedrører ordninger, der er »reguleret« ved særlig lov, og altså ikke blot ordninger »i henhold til« særlig lov.

Til § 2

§ 2 stiller som udgangspunkt intet krav til organisationsformen i pensionskassen, jf. udtrykket »enhver sammenslutning«. Men en række betingelser følger af lovens øvrige bestemmelser, bl.a. kravene til vedtægterne i § 11. Det fremgår heraf, at pensionskasserne på de væsentlige punkter skal følge reglerne for foreninger.

Loven finder kun anvendelse, hvis sammenslutningen omfatter personalet ved en enkelt virksomhed eller i virksomheder inden for samme koncern. Under virksomheder henregnes også koncessionerede virksomheder.

Der er ikke fundet behov for at indføre en definition af begrebet pension.

Den gældende pensionskasselov er efter lovteksten begrænset til alders-, invalide-, enke- og børnepension. I praksis har man imidlertid også tilladt andre ydelser, f.eks. ved at medtage ægtefælle- og børnepensioner, der ikke forfaldt som følge af den ansattes død.

For at tage højde for den fremtidige udvikling foreslås det, at begrænsningen til bestemte pensionsformer udgår. Ved en opregning af de pensionsformer, der nu er aktuelle, ville man løbe en risiko for, inden for en kort årrække på ny at skulle ændre loven som følge af indførelsen af nye pensionsformer, der knytter sig samme beskyttelsesbehov til.

I stedet foreslås det, at der i koncessionsansøgningen og det økonomiske og tekniske grundlag gøres rede for, hvilke pensionsformer pensionskassen ønsker at yde, jf. bemærkningerne til § 10.

Bestemmelsen i *stk. 2* opretholder den hidtidige retstilstand, hvorefter tværgående pensionskasser er underlagt lov om forsikringsvirksomhed.

I *stk. 3* foreslås det, at visse pensionsløfter, for hvilke staten eller en kommune hæfter eller garanterer, kan undtages fra visse af lovens regler, f.eks. anbringelsesreglerne i § 46 efter Finanstilsynets bestemmelse.

I modsætning til § 1, stk. 2, nr. 1, drejer *stk. 3* sig om egentlige pensionsløfter, som er givet medarbejderne i en virksomhed. Pensionerne påhviler pensionskassen, og skal dermed i sidste ende udredes af virksomheden. Det er grundlæggende i lovforslagets system, at den omstændighed, at der er givet garanti over for en pensionskasse for dens pensionsløfter, ikke kan

motivere, at pensionskassen ikke følger loven, uanset hvor solid kautionsisten eller garanten måtte være. En garanti eller kaution drejer sig nemlig kun om ét – ganske vist væsentligt – problem, betalingsdygtigheden. En række andre problemer af betydning er imidlertid uberørt af en sådan garanti – f.eks. tilsagnenes rigtige opgørelse, beskyttelsen mod og ved nedsættelse af pensionsydelser og forbudet mod anden virksomhed.

Imidlertid foreslås det, at der for offentlige og halvoftentlige pensionskasser gives Finanstilsynet mulighed for at fravige tekniske bestemmelser. En sådan konkret dispensation fra visse af lovens mere tekniske bestemmelser vil kunne være rimelig, hvis det godtgøres over for tilsynet, at en anden, men lige så lodig ordning etableres, og fravigelsen i det enkelt tilfælde forekommer rimelig under hensyn til lovens hovedformål, at beskytte pensionsløfterne. En tilsvarende mulighed har industriministeren også efter § 1, stk. 5, i lov om erhvervsdrivende fonde.

Fravigelserne drejer sig kun om tekniske bestemmelser, bortset fra anbringelsesreglen i § 46, der netop modsvarer af det ufravigelige krav om, at der er afgivet en ubetinget garanti eller kaution i overensstemmelse med dansk rets almindelige regler herom til fordel for rettighedshaverne ifølge pensionskassens pensionsløfter.

I *stk. 4* foreslås det, at pensionskasser, der yder tjenestemandslignende pension helt undtages fra lovens bestemmelser. Dette er i overensstemmelse med den hidtidige retstilstand, idet disse pensionskasser i 1962 faldt uden for tilsyn efter pensionskasseloven.

Ved *stk. 5* er der hjemlet Finanstilsynet en ret til at undtage tilsagn af ringe størrelse fra kravet om tilsyn efter loven. Denne mulighed er indsat både af ressourcemæssige årsager og for at modvirke, at der bliver et misforhold mellem de byrder, der pålægges en pensionskasse og de beløb, pensionskassen administrerer. Som ydelser af ringe størrelse for alderspensioner peges på ydelser, der ikke ved normal medlemstid kan forventes at overskride 6.000,- kr. årligt for de samlede pensionsforpligtelser reguleret i overensstemmelse med prisindekset.

Til § 3

§ 3 definerer, hvem pensionskassens medlemmer er. Bestemmelsen udvider medlemsbegrebet i forhold til den gældende lov ved at tillægge ægtefællepensionister status som medlem. Bestemmelsen tillægger desuden tidligere ansatte, der har ret til opsat pension, jf. bemærkningerne til § 11, stk. 1, nr. 4, medlemsstatus. Bestemmelsen i *stk. 2* åbner dog mulighed for, at disse medlemmers rettigheder i vedtægterne begrænses i almindelige anliggender. De begræns-